

DESFĂȘURARE ATELIER „TOLERANȚA“

Obiective principale:

- Să conștientizeze beneficiile acceptării celorlalți;
- Înțelegerea principiilor egalității, a solidarității;
- Diversitatea și dezvoltarea respectului față de diferite grupuri.

A tolera – a îngădui (un fapt, un lucru nepermis), a admite, a permite, a trece cu vederea sau a suporta.

Toleranța înseamnă atitudinea deschisă și respectul față de diferențele dintre oameni; înseamnă să acceptăm oamenii așa cum sunt, însă trebuie să fim cu băgare de seamă deoarece toleranța NU se referă la acceptarea unor comportamente negative. Toleranța înseamnă să fii deschis la minte, să accepți diferențele.

Toleranța nu înseamnă renunțarea la obiecțiile pe care oamenii le pot avea la nivelul grupului cu privire la normele și practicile acestuia, ci impune, mai degrabă, o acomodare reciprocă între membrii grupului.

Cum te simți când ești acceptat așa cum ești de către ceilalți? Te bucuri? E perfect normal. Pentru că acceptarea aduce cu sine sentimentul valorizării și al iubirii. Așadar, așa cum pentru mine este important să mă simt acceptat, valorizat și iubit, la fel de important este și pentru cei pe care îi întâlnesc, cu care interacționez.

JOC: acceptarea diversității

Elevii se vor alinia după un anumit criteriu (de la cel mai mic la cel mai mare, de la cel mai înalt la cel mai scund, în ordine alfabetică conform numelui sau prenumelui, cronologic după luna și data de naștere, după mărimea încălțăminte, după culoarea hainelor, ochilor sau părului etc.). Cei doi copii de la capete formează perechi, următorii doi devenind parteneri etc.

Activitate practica: „se va face o salată“ de roșii, castraveți, ardei, salată verde, ceapă, elevii indicând, pe rând, numele unui ingredient. Se scoate în evidență conceptul de diversitate și muncă în echipă!!

Povestea Curcubeului

(<https://www.youtube.com/watch?v=wu1V-OKz5iU>)

Cu mult timp în urmă, culorile lumii au început să se certe. Fiecare dintre ele pretindea că este ea cea mai bună, cea mai importantă, cea mai folositoare, cea pe care o preferă toți. **Verdele** a spus:

— În mod sigur eu sunt cea mai importantă. Eu sunt semnul vieții și al speranței. Iarba, frunzele, plantele – toate au culoarea mea. Fără mine, toate animalele ar muri. Uitați-vă împrejurul vostru și veți vedea ca sunt peste tot.

Albastrul l-a întrerupt:

— Te gândești doar la Pământ, însă nu uita de cer și de mare. Apa este cea care care stă la baza vieții. Cerul oferă spațiu și pace și serenitate. Fără pacea mea, nu ar fi nimic.

Galbenul a chicotit.

— Sunteți toate atât de serioase. Eu aduc răs, veselie și căldură în lume. Soarele este galben, Luna este galbenă, stelele sunt galbene. De fiecare dată când privești o floarea-soarelui, lumea întreagă începe să zâmbescă. Fără mine, lumea ar fi tristă.

Atunci culoarea **oranj** a început să vocifereze.

— Eu sunt culoarea sănătății și a puterii. Poate că nu sunt peste tot, însă sunt prețioasă căci servesc nevoilor vieții umane. Port cu mine cele mai importante vitamine. Gândiți-vă la morcovi, dovleci, portocale, mango. Nu îmi fac simțită prezența tot timpul, însă atunci când umplu cerul la răsărit sau la apus, frumusețea mea este atât de izbitoare încât nimeni nu se mai gândește la niciuna dintre voi.

Roșul nu mai putea suporta. A țipat:

— Eu sunt conducătorul a tot ce există. Eu sunt sângele! Viața este sânge. Eu sunt culoarea pericolului și a curajului. Sunt dispus să lupt pentru o cauză. Eu aduc foc sângelui! Sunt culoarea pasiunii și a dragostei, sunt trandafirul roșu, macul și floarea poinsettia. Fără mine, pământul ar fi la fel de pustiu precum este luna!

Violetul s-a ridicat de pe locul său cât era lung. Era foarte înalt și vorbea cu mare pompă:

— Eu sunt culoarea loialității și a puterii. Regii, conducătorii și arhierii m-au ales dintotdeauna căci sunt un semn al autorității și al înțelepciunii.

În cele din urmă a vorbit culoarea **indigo**. Mult mai discret decât toate celelalte, însă cu la fel de multă hotărâre:

— Gândiți-vă la mine. Sunt culoarea tăcerii. Abia de mă observați, însă fără mine totul ar fi superficial. Eu reprezint gândirea și reflecția, amurgul și apa adâncă. Aveți nevoie de mine pentru echilibru și contrast, pentru rugăciune și pace interioară!

Și așa, toate culorile au continuat cu lauda de sine și cu cearta, fiecare fiind ferm convinsă de propria superioritate. Curând, cearta lor a devenit mai gălăgioasă. În timp ce se certau între ele de mama focului, brusc o licărire înspăimântătoare a străfulgerat cerul. A început să tune, iar ploaie a început să curgă neîndurător. De frică, culorile s-au ghemuit toate, strângându-se în brațe una pe cealaltă pentru a se liniști și a se proteja reciproc. În mijlocul zarvei, Ploaia a început să spună:

— Culori nesăbuite, luptați între voi, fiecare încercând să domine pe restul și să demonstreze că ea este cea mai bună. Nu știți că fiecare dintre voi a fost creată cu un anume scop, că fiecare în parte este specială, unică și diferită? Dați-vă mâna una alteia și veniți la mine.

Făcând ceea ce li s-a spus, culorile s-au luat de mână. Ploaia a continuat:

— De acum înainte, când plouă, fiecare dintre voi se va întinde de-a lungul cerului într-un minunat arc al culorilor care o să vă amintească că puteți să trăiți toate, în pace.